

Esther Dufflo

Esther Duflo s-a născut în data de 25 octombrie 1972, la Paris, și este o economistă franco-americană ,care a primit Premiul Nobel pentru Economie în anul 2019 (Premiul Sveriges Riksbank pentru Științe Economice în memoria lui Alfred Nobel) ,pentru dezvoltarea unei abordări inovatoare în ceea ce privește diminuarea sărăciei la nivel mondial.Aceasta a colaborat cu Abhijit Banerjee și Michael Kremer,concentrându-se pe probleme mici și specifice care au reprezentat cauzele sărăciei,astfel,au găsit cele mai bune soluții prin experimente de teren, realizate în mai multe țări cu venituri mici și medii,timp de mai mult de 20 de ani.De asemenea,au utilizat metode de generalizare a rezultatelor unor anumite experimente ,la populații mai mari, diferite regiuni geografice și diferite autorități,de exemplu,organizații non-guvernamentale și guverne locale,naționale, printre altele. Misiunea lor a contribuit la recomandări de politici publice, transformând cadrul economiei dezvoltării , pentru care abordarea și metodele folosite de ei,au devenit de bază. Duflo a fost cea de-a doua femeie care a primit Premiul Nobel pentru Economie.

Cei trei și-au aplicat abordarea experimentală în domeniile de educație, sănătate și medicină,cu acces la credite și au adoptat tehnologii noi.La mijlocul anilor '90 ,Duflo și colaboratorii săi, au demonstrat pe baza cercetărilor,că învățătura scăzută în rândul școlarilor din vestul Keniei ,nu a fost provocată de lipsa de manuale sau chiar de foamete ,Duflo și Banerjee au pus la încercare teza conform căreia scorurile obținute în urma testărilor ,ar putea fi îndreptate prin introducerea unor programe de învățare de remediere și învățare asistată de computer.Când au lucrat cu numeroși studenți din două orașe indiene,timp de doi ani, ei au constatat că astfel de soluții au avut efecte pozitive pe termen scurt și mediu, aducându-i la concluzia că adaptarea necorespunzătoare la nevoile elevilor,reprezintă un motiv al învățării defectuoase în țările cu venituri mici.Ulterior, în Kenya, Duflo și Kremer au observat că reducerea numărului de ore predate de profesori cu contracte permanente,nu a schimbat în mod semnificativ învățarea,dar că adaptarea profesorilor la contracte pe termen scurt,care,la urmă, au fost reînnoite dacă profesorul obținea rezultate bune, a avut efecte foarte bune,semnificative.Astfel, aceștia au dovedit că gruparea elevilor în funcție de rezultatele anterioare și aplicarea soluțiilor menționate anterior,în ceea ce privește situația cadrelor didactice,au influențat în mod pozitiv învățarea.

În ceea ce privește domeniul sănătății și al medicinei, Duflo și Banerjee au testat ideea conform căreia introducerea clinicilor mobile ar crește ratele de vaccinare a copiilor în India.În urma aplicării acestei soluții, Duflo și Banerjee au constatat că ratele de vaccinare din satele care au fost selectate în scopul utilizării clinicilor mobile,au fost mai mari decât ratele din țările care nu au fost selectate și că acestea au crescut de peste șase ori,dacă familiilor li s-a dat o pungă de linte drept răsplată, la fiecare vaccinare.

Duflo și Banerjee au realizat asemenea experimente de teren și în orașul Hyderabad ,pentru a verifica eficacitatea programelor de împrumut cu microcredite în ceea ce privește promovarea creșterii și dezvoltării economice. Rezultatele,nesatisfăcătoare, au indicat că aceste tipuri de programe nu au reușit să crească investițiile sau profitabilitatea întreprinderilor mici și nu au remediat alte aspecte de creștere și dezvoltare economică, cum ar fi : consumul per locuitor,

sănătatea și educația copiilor.

În 2000, Duflo, Kremer și economistul Jonathan Robinson, au pus în aplicare experimente pe teren pentru a cerceta motivul pentru care fermierii mici din Africa sub-sahariană nu au utilizat tehnologii moderne, precum îngrășămintele. Au demonstrat, prin intermediul fermierilor din vestul Keniei, faptul că rezultatele scăzute în ceea ce privește adoptarea unor tehnologii noi în cadrul fermelor din Africa sub-sahariană, nu pot fi corelate dificultăților pe care fermierii le-au întâmpinat în aplicarea îngrășământului sau lipsei de informații. În consecință, fermierii din Africa sub-sahariană, ar amâna achiziționarea unui îngrășământ cu reducere, până înainte de un termen limită și chiar și atunci, nu ar exista câțiva cumpărători, aceștia preferând o sumă mai mică, în pofida unui venit mai mare în viitor.

Ca test al acestei premise, Duflo, Kremer și Robinson au întreprins experimente pe teren care au dovedit că fermierii cumpărau mai mult îngrășământ dacă li se furniza cu o reducere mică pe timp limitat la începutul sezonului, decât dacă le-ar fi asigurat o reducere mult mai mare fără o limită temporală, mai târziu în sezon. Astfel, cei trei, au hotărât rezultatul practic extrem de valoros, anume că finanțele temporare pentru îngrășămintele, au un impact mai mare decât subvențiile permanente în scopul creșterii veniturilor micilor fermieri.

În concluzie, aceasta este o parte din vasta activitate de cercetare a Estherei Duflo, care a contribuit la atenuarea sărăciei la nivel global, reprezentând planul care i-a adus Premiul Nobel. Un proiect foarte important pentru statele cu venituri foarte reduse.

Bibliografie:

<https://www.britannica.com/biography/Esther-Duflo>

https://en.wikipedia.org/wiki/Esther_Duflo

<https://www.womenshistory.org/education-resources/biographies/esther-duflo>

<https://thedeisionlab.com/thinkers/economics/esther-duflo-the-economist-who-is-humanizing-the-dismal-science>

Revision #3

Created 27 December 2023 11:32:49 by Christian Nasulea

Updated 12 January 2024 22:54:21 by Liviu Dragomir